

Nr 2

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 53 § 1 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), m. m.

I en den 7 december 1962 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 6, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogade förslag till

- 1) lag om ändrad lydelse av 53 § 1 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370);
- 2) förordning angående ändrad lydelse av 7 § förordningen den 26 juli 1947 (nr 576) om statlig inkomstskatt; samt
- 3) förordning om ändrad lydelse av 33 § taxeringsförordningen den 23 november 1956 (nr 623).

I propositionen föreslås skattebefrielse för stiftelser och föreningar med ändamål att främja nordiskt samarbete.

De ovannämnda författningsförslagen är av följande lydelse.

Förslag

till

Lag

om ändrad lydelse av 53 § 1 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370)

Härigenom förordnas, att 53 § 1 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives².

53 §.

1 mom. Skyldighet att — — — eller rörelse.

Riksskattenämnden må, om särskilda skäl därtill äro, efter ansökan förklara, att stiftelse eller förening, som har till huvudsakligt ändamål att främja nordiskt samarbete, i fråga om skattskyldighet eller eljest vid tillämpning av denna lag skall anses jämställd med stiftelse eller förening, som

¹ Senaste lydelse av 53 § 1 mom. se 1962:160.

² Förslaget innebär den ändringen i förhållande till gällande lydelse att det föreslagna andra stycket infogats i författningstexten.

ovan i första stycket vid e) angives. Sådant beslut må, när omständigheterna det föranleda, av riksskattenämnden återkallas. Över beslut, som riksskattenämnden meddelat enligt detta stycke, må klagan icke föras.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Förslag
till
Förordning
angående ändrad lydelse av 7 § förordningen den 26 juli 1947 (nr 576)
om statlig inkomstskatt

Härigenom förordnas, att 7 § förordningen den 26 juli 1947 om statlig inkomstskatt¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives².

7 §.

Från skattskyldighet — — — hänförlig verksamhet.

Riksskattenämnden må, om särskilda skäl därtill äro, efter ansökan förklara, att stiftelse eller förening, som har till huvudsakligt ändamål att främja nordiskt samarbete, i fråga om skattskyldighet eller eljest vid tillämpning av denna förordning skall anses jämställd med stiftelse eller förening, som ovan i första stycket vid f) angives. Sådant beslut må, när omständigheterna det föranleda, av riksskattenämnden återkallas. Över beslut, som riksskattenämnden meddelat enligt detta stycke, må klagan icke föras.

Aktiebolag och — — — bolagens verksamhet.

Om aktierna — — — lös egendom.

Riksskattenämnden må, — — — icke föras.

Att personer, — — — samma paragraf.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

¹ Senaste lydelse av 7 § se 1962:161.

² Förslaget innebär den ändringen i förhållande till gällande lydelse att det föreslagna andra stycket infogats i författningstexten.

**Förslag
till
Förordning**

**om ändrad lydelse av 33 § taxeringsförordningen den 23 november 1956
(nr 623)**

Härigenom förordnas, att 33 § taxeringsförordningen den 23 november 1956 skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

33 §.

33 §.

Är stiftelse — — — till beskattning.

Är stiftelse — — — till beskattning.

Uppgiftsskyldighet, som i första stycket sägs, åligger

Uppgiftsskyldighet, som i första stycket sägs, åligger

1) pensionsstiftelse,
2) jämlikt lagen — — — vid olycksfall,

1) pensionsstiftelse,
2) jämlikt lagen — — — vid olycksfall,

3) stiftelse som — — — rikets försvar,

3) stiftelse som — — — rikets försvar,

4) stiftelse som har till huvudsakligt ändamål att, utan begränsning till viss familj, vissa familjer eller bestämda personer, främja vård och uppfostran av barn eller lämna understöd för beredande av undervisning eller utbildning eller utöva hjälpverksamhet bland behövande eller främja vetenskaplig forskning, *ävensom*

4) stiftelse som har till huvudsakligt ändamål att, utan begränsning till viss familj, vissa familjer eller bestämda personer, främja vård och uppfostran av barn eller lämna understöd för beredande av undervisning eller utbildning eller utöva hjälpverksamhet bland behövande eller främja vetenskaplig forskning,

5) förening som, utan att den i sin verksamhet tillgodoser medlemmarnas ekonomiska intressen, huvudsakligen verkar för ändamål av den art, som angivits vid 3) eller 4).

5) förening som, utan att den i sin verksamhet tillgodoser medlemmarnas ekonomiska intressen, huvudsakligen verkar för ändamål av den art, som angivits vid 3) eller 4), *ävensom*

6) stiftelse och förening, som avses i 53 § 1 mom. andra stycket kommunalskattelagen eller 7 § andra stycket förordningen om statlig inkomstskatt.

Uppgift avfattas — — — från skattskyldighet.

Uppgift avfattas — — — från skattskyldighet.

Uppgift avlämnas — — — nämnda skyldighet.

Uppgift avlämnas — — — nämnda skyldighet.

Det åligger — — — föreningens skattskyldighet.

Det åligger — — — föreningens skattskyldighet.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1964.

Rörande motiveringen för de i propositionen framlagda förslagen hänvisar utskottet till ovannämnda statsrådsprotokoll. Redogörelsen härutinnan återfinnes under följande rubriker å nedan angivna sidor i propositionen, nämligen

1. Inledning, s. 5—6.
2. Gällande bestämmelser m. m., s. 6—8.
3. Skattelagssakkunnigas promemoria, s. 8—11.
4. Frågans behandling vid Nordiska rådets tionde session, s. 11—13.
5. Departementspromemorian, s. 13—16.
6. Remissyttrandena över departementspromemorian, s. 17—18.
7. Departementschefen, s. 19—21.

Utskottet. Gällande bestämmelser om skattefrihet för stiftelser och ideella föreningar har i huvudsak erhållit sin nuvarande utformning genom 1942 års lagstiftning om dylika rättssubjekts beskattning. Skattebefrielse för dessa institutioner inträder enligt gällande bestämmelser i kommunalskattelagen, förordningen om statlig inkomstskatt och förordningen om statlig förmögenhetsskatt endast om desamma fullföljer vissa angivna, högt kvalificerade ändamål. Detta gäller även stiftelser och föreningar med ändamål att främja nordiskt samarbete; de är således utom i undantagsfall oinskränkt skattskyldiga på samma sätt som gäller för stiftelser och föreningar i allmänhet.

Annorlunda är förhållandet i de övriga nordiska länderna, där lagstiftningen i princip medger skattefrihet för stiftelser och föreningar med allmännyttig och likartad inriktning.

Från de restriktiva principer på vilka den svenska lagstiftningen i förevarande avseende är uppbyggd, har alltsedan år 1942 endast smärre avvikelser gjorts, såsom beträffande Nobelstiftelsen, stiftelsen Dag Hammarskjölds Minnesfond, norrlandsfonden samt malmfonden för forsknings- och utvecklingsarbete.

I skrivelse den 20 april 1956, nr 186, anhöll riksdagen i enlighet med bevillningsutskottets hemställan i betänkande nr 30, att Kungl. Maj:t ville låta verkställa utredning om skattefrihet för stiftelser med huvudsakligt ändamål att främja nordiskt samarbete och för riksdagen framlägga de förslag, som kunde föranledas av utredningen. Detta spørsmål har därefter varit föremål för utredning i olika etapper och har jämväl föranlett initiativ inom Nordiska rådet. Till grund för den förevarande propositionen ligger en inom finansdepartementets rättsavdelning år 1962 upprättad promemoria angående ifrågasatt skattefrihet för stiftelser och föreningar med ändamål att främja nordiskt samarbete.

Trots de invändningar av principiell art som kan anföras mot en utvidgning av gällande bestämmelser om skattefrihet för stiftelser och föreningar, finner utskottet det nordiska samarbetet vara av sådan vikt att utskottet är berett tillstyrka den föreslagna skattefriheten i enlighet med de riktlinjer som uppdragits av departementschefen. Därvid anser utskottet sig ej

heller ha anledning att rikta någon erinran mot den tekniska lösningen av ifrågavarande spörsmål.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,
att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 6, antaga de vid propositionen fogade förslagen till

1) lag om ändrad lydelse av 53 § 1 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370);

2) förordning angående ändrad lydelse av 7 § förordningen den 26 juli 1947 (nr 576) om statlig inkomstskatt; samt

3) förordning om ändrad lydelse av 33 § taxeringsförordningen den 23 november 1956 (nr 623).

Stockholm den 7 februari 1963

På bevillningsutskottets vägnar:

JOHN ERICSSON

Närvarande:

från första kammaren: herrar John Ericsson, Hagberg, Einar Eriksson, fröken Ranmark, herrar Stefanson, Gustaf Elofsson, Wärnberg, Yngve Nilsson och Paul Jansson; samt

från andra kammaren: herrar Brandt, Allard*, Gustafson i Göteborg, Kärrlander, Vigelsbo, Asp, Christenson i Malmö*, Andersson i Essvik, Björkman och fru Kristensson*.

* Icke närvarit vid justering av betänkandet.